

Marts, og Lovforslaget er endelig vedtaget den 23. Marts i Folketinget. Nu er der ganske vist kun kort Tid for Landstinget til at behandle dette Lovforslag, for saa vidt som man regner med, at det skal være vedtaget inden 1. April, thi man maa jo være klar over, at Finansministeren i modsat Fald maa fremsætte et Lovforslag angaaende fortsat Gyldighed af den bestaaende Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten. Men det maa erindres, at Folketinget foruden dette vigtige Lovforslag og andre vigtige Skatte- og Afgiftslovforslag har haft mange andre betydningsfulde Sager til Behandling i den forløbne Rigsdagsperiode, og jeg tror derfor ikke, at man med Rette kan fremsætte den Bebrejdelse overfor Folketinget, at det har benyttet for lang Tid til Behandlingen af Lovforslaget. Paa den anden Side maa man beklage, at Landstinget faar det saa sent og muligvis skal gennemføre det ret hurtigt. Samtidig med dette Lovforslag fremsatte den højtærede Finansminister hin Dag i Folketinget forskellige andre Skatte- og Indtægtslovforslag, der tilsammen havde den Opgave at bidrage til at skaffe Balance i Statskassen. De er blevet behandlet under eet i Folketinget, men ikke vedtaget under eet og følgelig heller ikke oversendt under eet til Landstinget; vi faar dem enkeltvis og er derfor ikke i Stand til at vurdere, om det Slutresultat, de Slutsummer, som Finansministeren regnede med skulde fremkomme som Enderesultat af disse Skatte- og Afgiftslovforslag, om dette Slutresultat kommer til at svare til den Sum, som den højtærede Finansminister mener er nødvendig for at dække de Udgifter, som Staten i det kommende Finansaar vil faa. Jeg sætter imidlertid det Haab til det høje Folketing, at det ikke vil tabe dette Forhold af Sigte, men stadig vil have for Øje, at de Indtægter, som man formener er nødvendige for at dække de kommende Finansaars økonomiske Behov, maa blive tilvejebragt gennem Indtægtslovene. Det høje Folketing har jo Hovedindflydelsen paa Statens Finanser, det maa vi vel indrømme fra dette Tings Side. Det har det gennem Behandlingen af Finansloven og maa derfor ogsaa have det ved Beslutningen om, hvilke Indtægter der skal til for at dække Statens Behov.

Følgelig mener jeg ogsaa, det maa have Hovedindflydelsen paa de Skattelove og de Indtægtslove, som bliver vedtaget af Rigsdagen. Jeg gaar ud fra som givet, at der skal skabes Balance i Statshusholdningen, og jeg forudsætter, at vi alle vil være med til at skabe denne Balance. Den Laanepolitik og den, jeg havde nær sagt Rutton med Pengene, som vi baade fra Statens og Kommunernes Side var inde paa i de gyldne Aar, maa vi komme bort fra. Vi maa vise Resignation for alle Sider, og vi maa, havde jeg nær sagt, skære ned paa vore Krav til baade Statens og Kommunernes Kasse. Thi der naas ikke Balance alene ved at udskrive Skatter; vi maa ogsaa være opmærksomme paa den anden Bevægelse, som maaske i stærkere Grad fører til Maalet, en Bevægelse, som vi ikke skal tabe af Sigte, den, der gaar ud paa at bringe Udgifterne ned. Vi maa huske, at det er ikke nok at udskrive Skatter, at lave Skattelove, der efter en vis Beregning skulde give en vis Indtægt; thi naar vi holder os f. Eks. til de direkte Skatter, er det ikke nok at udskrive Skatterne, vi maa ogsaa være sikre paa, at der foreligger et Grundlag for disse Skatter, at der foreligger Indkomster. Men det er mit absolutte Indtryk, at Indtægterne hos Landets Skatteydere er i rivende Fald i de frie Erhverv, og da navnlig dem, der er udsat for Konkurrence fra Udlandet; eksempelvis kan her nævnes Skibsfarten og en Del af Industrien, men maaske særlig Landbruget. For disse Erhvervsgrenes Vedkommende vil der sikkert i den kommende Tid forekomme Indkomster eller maaske Underskud, som vil svie stærkt og ganske særlig stærkt til disse Erhvervs Indehavere, men som ogsaa i høj Grad vil forbavse Skattemyndighederne og muligvis fuldstændig kuldaste den Beregning, som den højtærede Finansminister har stillet op som Grundlag for dette Forslag. Forslaget er, som vi nu har hørt, sat op paa en saadan Maade, at det, som den højtærede Finansminister udtrykte sig, efter alt skyldigt Hensyn til faldende Indtægter skulde indbringe et Beløb af 176 Mill. Kr., og det menes, at det er dette Beløb, der er nødvendigt for i Forbindelse med øvrige Indtægter at dække Statens Udgifter i det kommende Finansaar. Hvis man nu vil tiltræde den i store Træk givne Oversigt over Udgifterne, som den